

2. Второ основание — обжалваното решение нарушава принципа на правна сигурност

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава принципа на правна сигурност, тъй като: (i) в решението се посочва, че бис(2-етилхексил)фталат (DEHP) е вещество, имащо свойството да разрушава ендокринната система, докато правото на ЕС не съдържа определение за такова вещество или критерии за идентифицирането му и това определение и посочените критерии са установени от Европейската комисия въз основа на регламенти и решения на Съвета и Парламента, и (ii) решението е постановено, докато процедурата за разрешаването на веществото DEHP, идентифицирано като токсично за репродукцията съгласно член 57, буква в) от Регламент (ЕО) № 1907/2006, все още е била в ход, макар и в напреднал стадий.

3. Трето основание — обжалваното решение не се основава на убедителни и обективни научни констатации

Според жалбоподателя обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като не се основава на убедителни и обективни научни констатации, от които да е видно, че DEHP отговаря на критериите, установени в член 57, буква е) от Регламент (ЕО) № 1907/2006.

4. Четвърто основание — нарушение на правата на жалбоподателя и принципите, заложи в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и в Хартата за основните права на Европейския съюз

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение и проведената от ответника процедура, довела до постановяването му, нарушават правата на жалбоподателя и принципите, заложи в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и в Хартата за основните права на Европейския съюз, по-специално принципа на правна сигурност, правото на справедлив процес и правото на необезпокоявано ползване на собственост.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕО на Съвета и директиви 91/155/ЕО, 93/67/ЕО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3).

Жалба, подадена на 6 март 2015 г. — Fortischem/Комисия

(Дело T-121/15)

(2015/C 178/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Fortischem a.s. (Новаки, Словакия) (представители: С. Arhold, P. Hodál и M. Staroň, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени членове 1, 3, 4 и 5 от решението на Европейската комисия от 15 октомври 2014 г. относно държавна помощ SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), приведена в действие от Словакия в полза на NCHZ,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

Жалбоподателят поддържа, че решението на Комисията, съгласно което обявяването на дружеството Novácke chemické závody, a.s., в несъстоятелност (наричано по-нататък „NCHZ“), за стратегическо дружество по смисъла на словашкия Закон от 5 ноември 2009 г. за някои стратегически мерки по отношение на стратегически важните дружества в несъстоятелност (наричан по-нататък „Законът“) съставлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, е издадено в нарушение на този член, тъй като не е изпълнен фактическият състав на тази норма.

Жалбоподателят твърди, че обявяването на дружеството за стратегическо не предполага прехвърляне на държавни ресурси, тъй като за държавата не се създава допълнителна тежест в сравнение с тази, която би била налице, ако се прилагаха общите правила за несъстоятелността. Не е налице и икономическо предимство за NCHZ, тъй като, първо, кредиторите при всички случаи биха предпочели то да продължи дейността си, а временната забрана на съкращенията е от полза само за държавата, но не и за дружеството. Второ, прилагането на Закона отговаря на критерия за оператора, действащ в условията на пазарна икономика, тъй като е икономически изгодно за публичните кредитори.

Накрая, жалбоподателят поддържа, че дори ако Комисията е права и прилагането на Закона трябва да се смята за държавна помощ в полза на NCHZ, в решението на Комисията е допусната явна грешка в преценката, що се отнася до размера на държавната помощ.

2. Второ правно основание: нарушение на задължението за провеждане на надлежна и безпристрастна проверка

Жалбоподателят твърди, че Комисията е била длъжна, от една страна, да уведоми словашкото правителство за това, че смята представения от него последващ анализ за недостатъчно подробен, и от друга, да му укаже какви допълнителни данни или пояснения да ѝ предостави. Освен това жалбоподателят смята, че Комисията не е поискала данни за окончателните сметки, преди да вземе решение да изиска възстановяване.

3. Трето правно основание: нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС и на задължението за мотивиране

Жалбоподателят поддържа, че Комисията не се е мотивирала по въпроса защо в този конкретен случай NCHZ е нямало да продължи дейността си, ако не се приложи Законът, нито е отговорила на довода на словашкото правителство относно икономическия интерес на публичните кредитори от продължаване на дейността му.

4. Четвърто правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 и член 108, параграф 2 ДФЕС, както и на член 14, параграф 1 от Регламента за прилагане, поради това че действието на решението за възстановяване е разширено, така че да се прилага спрямо жалбоподателя

Жалбоподателят поддържа, че на него не е предоставяна държавна помощ, тъй като продажната цена е била пазарна. Според него съображенията и съмненията на Комисията по въпроса дали платената от Via Chem и впоследствие от Fortishem цена за активите на NCHZ отговаря на пазарните цени са неправилни по няколко причини. Първо, тъй като Комисията носи тежестта на доказване, не е достатъчно тя просто да изразява съмнения. Второ, тъй като продажбата е извършена в рамките на производство по несъстоятелност под контрола на съда по несъстоятелността и при условията на задължение да се действа в интерес на кредиторите на несъстоятелното дружество, може да се презюмира, че активите са били продадени на най-високата възможна цена. Трето, проведеният търг е бил публичен, прозрачен и безусловен, което е гарантирало постигането на най-високата пазарна цена. Възможността в офертите да се предлагат и допълнителни задължения, не се е отразила на продажната цена. Четвърто, ако се игнорира фактът, че условията на продажбата от Via Chem за Fortishem са ирелевантни поради пазарната цена на първата продажба, все пак цената, договорена между частни оператори, действащи в условията на пазарна икономика, трябва да се смята за пазарна дори и да не е проведен търг.

Жалбоподателят също така твърди, че по две причини прехвърлянето на активите на NCHZ в полза на Via Chem и след това в полза на жалбоподателя очевидно не може да се разглежда като опит за заобикаляне на решението на Комисията за възстановяване на помощта. Първо, фактите са дотолкова различни от обстоятелствата в типичните случаи на заобикаляне, че дори Комисията признава, че няма данни за умишлено избягване на възстановяването. Второ, тя въпреки това стига до извода, че е налице икономическа приемственост, поради която има основание да разшири действието на решението за възстановяване, така че да се прилага и спрямо жалбоподателя. Изводът на Комисията обаче е резултат от неправилни съображения, възприети поради неправилно тълкуване на индивидуалните критерии, несъобразяване на правилата за тежестта на доказване и погрешно тълкуване на общото понятие за икономическа приемственост в случаите на държавна помощ.

Накрая, жалбоподателят поддържа, че подходът на Комисията е икономически разрушителен и не е необходим от гледна точка на конкурентното право. Според жалбоподателя Комисията се опитва да установи нова, много по-строга практика, съгласно която обхватът на сделката ще е решаващият критерий, а продажната цена — най-много второстепенен критерий, ако изобщо се взема предвид.

5. Пето правно основание, посочено при условията на евентуалност: нарушение на член 107, параграф 1, член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 14, параграф 1 от Регламента за прилагане поради неограничаване на действието на решението за възстановяване спрямо жалбоподателя до 60 % от твърдяната държавна помощ.
6. Шесто правно основание: нарушение на член 296 ДФЕС поради непълнота на мотивите относно икономическата приемственост

Жалбоподателят твърди, че видно от доводите му по първото основание, мотивите на Комисията не са достатъчни, за да може Общият съд да упражни контрол върху обжалваното решение, нито за да може жалбоподателят да разбере по какви съображения Комисията е стигнала до извода за икономическа приемственост.

Жалба, подадена на 12 март 2015 г. — Landeskreditbank Baden-Württemberg/ЕЦБ

(Дело T-122/15)

(2015/C 178/18)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank (Karlsruhe, Германия) (представители: Rechtsanwälte A. Glos, K. Lackhoff и M. Benzing)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска:

— да се отмени Решение на ЕЦБ от 5 януари 2015 г. (преписка №: ECB/SSM/15/1 — OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/3), като се постанови, че замяната на Решение на ЕЦБ от 1 септември 2014 г. (преписка №: ECB/SSM/14/1 — OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/1) продължава да поражда действие;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.